

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 10

ΜΑΡΤΙΟΣ 1918

ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Λυκαβητοῦ 7α

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Ἐσένα, ποῦ σὲ γαῖδεψε τῆς λευτεριάς ἡ αὔρα,
περήφανα πρώτη φορά πάνω στὴν Ἅγια Λαύρα,
Ἐσὲ, ποῦ χέρι σὲ ὑψώσε τρισάγιο καὶ θρονιῆσαν
ὄχι φωνές, μὰ ντουφεκιές ὅταν σὲ χαιρετήσαν,
οἱ ντουφεκιές παλληκαριῶν, ποῦ ἔμπρός σου ἀντρειωμένα
γονάτισαν κι' ὠρχίσθησαν νὰ πέσουνε γιὰ Σένα,
Ἐσένα, ποῦ Σὲ κύτταζαν μάνιες, ποῦ στῶνα χέρι
βαστοῦσαν θυζανιάρικα καὶ στ' ἄλλο τὸ μαχαίρι,
Ἐσὲ, ποῦ ὅταν σ' ἀντίκρυσαν οἱ γέροι ξανανοιῶσαν
καὶ μ' ἄρματα τῆ μέση τους τῆ κουρασμένη ζῶσαν,
Ἐσὲ, ποῖα ἀνθρώπινη φωνή, μπορεῖ νὰ ἐστύρησῃ
τῆ ξακουσμένη δύξα σου καὶ νὰ τὴν τραγουδήσῃ :

Ἐσὺ, δὲν εἰς' ἀπὸ παγκοῦ λωριῖδα καμωμένη
Ἐσὺ σαι ἀπὸ αἶμα, ἀπὸ καπνοῦς κι' ἀπὸ φωτιά θγαλμένη!
Ἐσὺ πετοῦσες σὰν ἀητὸς πάνω ἀπὸ ἡρώων κεφάλια
σελάγισες σὲ πέλαγα, σὲ κάμπους, σ' ἀκρογιαλῖα
πάνω ἀπὸ νίκες εὐγενεῖς τὸ φλάμπουρῦ σου ἐστήθη
καὶ πάντα δρόμο σ' ἀνοιγαν μές σὲ θαρβάρων πλήθη
τὰ χέρια ποῦ σὲ θάσταζαν τ' ἀντρειωμένα χέρια
γιὰ νὰ σὲ στήσουν σὲ κορυφές σ' ἀπάτητα λημέρια
γιὰ νὰ σὲ δοῦν πολὺ ψηλὰ ψηλὰ ἀπ' τῆς γῆς τὸ χῶμα
τόσα ψηλὰ ποῦ τ' οὐρανοῦ ἐπῆρες πιά τὸ χρῶμα !

Γ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Στὸ φύλλο τοῦ Νοεμβρ. — Δεκεμβρ. ὁ φίλος μου «Μαῦρος Λύκος» — δὲν πιστεύω γὰ ἀποφεῖτε πῶς μιὰ Ἄλεπού, μπορεῖ νὰ εἶνε φιληνάδα μὲνα λύκο, γιατί σὰν καλοὶ Πρόσκοποι, θὰ ξέρετε ὅτι στὸν Προσκοτισμὸ ὅλα τὰ ζῶα ζοῦν μὲ θαυμαστὴ ἀρμονία μεταξύ τους καὶ ὄχι μόνο δὲν πιάνονται οἱ σκύλοι μὲ τὲς γάτες καὶ τὰ λεοντάκια μὲ τὲς τίγρεις ἀλλὰ καὶ βοηθοῦνται μεταξύ τους — ὁ φίλος μου τοῦ «Μαῦρος Λύκος», ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ κρατήσῃ μυστικὸν σὰς εἶπε πῶς εἶχα σκοπὸ νὰ σὰς μιλήσω γιὰ τοὺς Ἀρματωλοὺς καὶ Κλέφτες. Σὰς σύστηνα μάλιστα νὰ μὴν τὸ θυμίσετε, γιατί ξέρετε πῶς ἔχω πολλές δουλειές καὶ φοβήθηκα νὰ μὴν τὸ ξεχάσω. Ἐπειδὴ ὅμως, κάθε Πρόσκοπος, πρέπει νὰ

κρατῆν τὸ λόγο του, χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ τοῦ τὸν θυμίσουν, οἱ ἄλλοι θὰ ἐκπληρώσω κι' ἐγὼ τὴν ἀπόσχεσί μου, πρὶν νὰ περιμένω νὰ μοῦ τὴ θυμίσετε καὶ θὰ σὰς μιλήσω σήμερα γιὰ τοὺς Ἀρματωλοὺς καὶ Κλέφτες, τοὺς Πρόσκοπους αὐτοὺς τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. Διάλεξα ἐπίτηδες τὸ φύλλο τοῦ Μαρτίου γιὰ τὴν κουβέντα αὐτή, γιατί μέσα σ' αὐτὸν τὸ μῆνα ἐορτάζομε τὴν Ἐθνικὴ μας ἐορτὴ ἢ ὁποῖα ἂν τις ξέρετε εἶπε ἡ μέρα ποῦ τὸ ἔθνος ἐκήρυξε τὴν Ἐπανάστασι, ποῦ τὸ ἐλατθέρωσε ἀπὸ τὸν Τούρκικον ζυγὸν καὶ τοῦ δωσε τὴν ἐλευθερίαν. Ὅπως δὲ θὰ δῆτε οἱ Ἀρματωλοὶ καὶ οἱ Κλέφτες εἶνε ἐκεῖνοι, ποῦ ἐκαναν τὴν Ἐπανάστασι, καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμά τους γιὰ τὴν ἐλευθερίαν μας.

Όταν έφθασε η Κωνσταντινούπολις στα 1453, και οι Τούρκοι κατέλαβαν όλες τες Έλληνικές χώρες, για να μην κόψουν τα κεφάλια των κατοίκων οι οποίοι είχαν γίνει δουλοί, τους ανάγκασαν να πληρώσουν φόρο κεφαλιάτικο (χαράτσι). Το φόρο αυτόν, τον πλήρωναν οι οραγιάδες από παιδιά ως πού να πεθάνουν. Πολλές φορές μάλιστα τής πληρωγαν και πεθαμένα ορφανά, γιατί οι αγάδες ξέχαναν να τους σβήσουν απ'τά τεφτέρια τους. Έκπες από το φόρο αυτόν και τα άτομα και οι κοινότητες, έπληρωναν και ένα σωρό άλλους φόρους και δασύματα, τα όπρια έκανόνιζαν όπως ήθελε ο Τούρκος διοικητής του κάθε μέρους και τα εισέπραττε με κάθε είδους τρέσεις και τρυανιές, σε τέτοιο βαθμό, που σε πολλά μέρη, η ζωή ήταν κυριολεκτικώς ανυπόφορη.

Όλα όμως αυτά δεν ήταν τίποτε μπροστά στο παιδισμό, το οποίο οι Τούρκοι έφτιαχναν να εφαρμόζουν οι Τούρκοι κατά το 1550. Έπερναν δηλ. τα παιδιά των Έλλήνων, τα έτοιμασαν διά της βίας και τα μάθαιναν να σκοτώνουν τ' αδέρφια τους. Γιατί από τα παιδιά αυτά, έσχημάτισαν οι Τούρκοι, τα περίφημα έκείνα συντάγματα των Γεμισιόρων.

Στην Ηπειρο την πρώτη Κυριακή μετά το άρπιαγμα των παιδιών, οι γονείς των πηγαίαν στην έκκλησιά μανσοφορμένοι. Ο παπας έψαλλε νεκρώσιμη ακολουθία και έπειτα φώναζε τα ονόματα των παιδιών, σαν ναταν πεθαμένα! Και μήπως δεν ήταν πράγματι πεθαμένα για τους γονείς τους και για το έθνος; Και δεν θάταν χίλιες φορές προτιμότερο να πεθάναν παρά να τουρκέψουν;

Ένώ όμως οι κάτοικοι των πόλεων και των χωριών, ο πέφερον τέτοιες τρυανιές και έγκαιμιν τομήτες και τεμενάδες στους αγάδες, τους οποίους ήσαν υποχρεωμένοι να κολακεύουν, οι κάτοικοι των βουνών, σκέφθηκαν διαφορετικά. «Τι αξίζει η ζωή, είνε, αν πρόκειται κανείς να την ξήση σκλάβος, με χίλια βάρανα, έξευτελισμούς και πρέσεις; Θά πεθάνη πού θά πεθάνη κανείς με μέρη. Καλλίτερα λοιπόν μιάς ώρας αλεύθειση ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαδιά και φυλακή. Εί' αυτό, αντί να μέλουν μέσα στές πόλεις και στα χωριά, σκλάβοι σαν τους άλλους, πήραν τα τουφέκια τους ανέβηκαν ψηλά στα κορφοβούνια, κα' έγιναν «Κλέφτες». Στην αρχή οι κλέφτες ήταν λίγοι. Σιγά σιγά όμως τόσο πολύ αύξησεν ο αριθμός των, ώστε σπά λημέρια των, είχαν σχηματισθή ολόκληρα στρατόπεδα. Μία δε στατιστική η οποία άναφέρεται μόνο σε μιά περίοδο, τους άνεβαίνει σε 4.000. Οι περισσότεροι από τους Κλέφτες, χάθηκαν άγνωστοι. Πολλών όμως απ' αυτούς τα όνόματα και τα κατορθώματα, διεσώθησαν στα τραγούδια του λαού και μάλιστα στα λεγόμενα «κλέφτικα». Οι Κλέφτες είχαν όρ

γάνια. Διηροήντο εις πρώτους, δεύτερους και τρίτους. Για να άναγνωρισθή κανείς «Πρωτός» δηλ. αρχηγός, έγινε το σύσκεψης συνήθος σε μοναστήρι και έζητείτο η γνώμη των διαφόρων άλλων αρχηγών, καθώς και του πρωτοπαλλήκαρου του κάθε αρχηγού, των τσομπάνηδων, οι οποίοι πολύ βοηθούσαν τους κλέφτες και κάλυπτε και των καλογήρων, με τους οποίους οι κλέφτες είχαν καλές σχέσεις, ενώ με τους παπάδες δεν τα πήγαιναν πάντα καλά.

Κάθε Σώμα Κλεφτών, εκτός από τον αρχηγό, είχε και ένα πρωτοπαλλήκαρο, ένα μπαϊρακτάρη (σημαιοφόρο), ένα γραμματικό, ένα οικονομό, κάποτε και κανένα γιατρό, πρακτικά βέβαια. Έπειτα ήρχοντο τα παλληκάρια, οι ψιλογοιοί και τέλος τα κοπέλια. Τα κοπέλια, τα όποια ήταν υποψήφια παλληκάρια έπρεπε να είνε ταπεινότατα, πενταρχικάτα και πρόθυμα σε κάθε προσταγή των άνωτέρων των. Λέγεται μάλιστα, ότι για να είνε ταπεινά και να μην αγαπούν τις έπιδείξεις, τα γούρευαν με τη γιδοκαλλίδα, σκάλες σκάλες και ότι απ' αυτό προέρχεται και το σωρό ιδεύω και κορόιδο (κουρογιεύω κορογιόδο). Κάθε σώμα Κλεφτών, είχε το ιδιαίτερον σήμα του, το φλάμπουρο του και την ιδιαίτερον σημαίαν (μπαϊράκι) του. Κάθε δε αρχηγός, είχε σφραγίδα (δαχτυλίδι) με ιδιαίτερον σύμβολον.

Η σημαίες των Κλεφτών, είχαν πάντοτε σχεδόν τον στανρόν με άγιους, από τους οποίους οι συνηθέστεροι, ήσαν ο Άγ. Γεώργιος και ο Άγ. Δημήτριος. Θά θυμηθώ βέβαια από την ιστορία της σημαίας πού μάθατε, ότι η μόνη σημαία των Μαυρομαχάων είχε το Σταυρό, η δε του Μάρκου Μπότσαρη, των Άγ. Γεώργιον, ενώ του Κλαδά, η όφθα ήταν και η πρώτη πού ύψώθηκε, είχε τον δικέφαλο άετό.

Τα χρώματα των σημαίων των, ήσαν πολλά. Η περισσότερες όμως ήσαν κόκκινες, αρκετές δε κανένες.

Στο άλλο φυλλάδιο, θά έσας πώ για τη στολή των Κλεφτών, για τα παιχνίδια τους και για τον τρόπο με τον όποϊον πολιορκούσαν.

Με λύπη μου όμως βλέπω, ότι έως τώρα, μόνον ένας πρόσκοπος μου έγραψε, ενώ σάς είνε ότι όσο πού πολλοί μου γράφουν, τόσο περισσότερο θά ευχαριστούμαι. Ούτε να έστρέψω, ούτε να φοβάσθε να γράφετε. Δέξ είνε δυνατόν να μην έχετε άπορίες. Γιατί λοιπόν δεν μου γράφετε να μού τις πείτε;

Θά περιμένω.

ΑΠΟ ΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΩΣ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΤΕΝΕΚΕΔΕΝΙΟ ΚΟΥΤΙ

Μερικές φορές είνε πολύ δύσκολο να άνοιξη κανείς ένα τενεκεδένιο κουτί, όταν το καπάκι του είνε πολύ βαρύντα. Ο Πρόσκοπος όμως ό οποίος ξέρει, τί πρέπει να κάνη σε κάθε περίστασι, το κατορθώνει εύκολώτατα ως έξης. Δένει χαλαρά ένα σπάγγο γύρω στο κουτί άκριθώς από κάτω από το καπάκι. Περνά έπειτα ένα κορμί από κάτω από το σπάγγο και άρχίζει να το γιρίζει με τα δάχτυλά του. Μ'αυτή

τον τρόπο στρίβεται, ό σπάγγος και όσο στρίβεται τόσο σφίγγει το κουτί και χαλαρώνει το καπάκι το όποϊον άνοίγει εύκολα.

ΠΩΣ ΦΕΡΕΤΑΙ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Κάθε Πρόσκοπος πρέπει να φέρεται παντού και πάντοτε «Προσκοπικώς» δηλ. εύγενώς και άξιοπρεπώς. Έίδου μερικά δληγία περί του πώς πρέπει να φέρεται

στό δρόμο.

"Όταν συνοδεύεις κυρία να τοποθετηθεί πάντοτε από το μέρος της άκρας του πεζοδρομίου διά να την προφυλάτεις από τες λάσπες που πετούν τα αμάξια του περνούν.

"Αν συναντήσης φίλον σου συνοδεύοντα την μητέρα του ή άλλην κυρία, αν μὲν φορεῖς πολιτικά χιτῶνες να δγάλης τὸ καπέλλο σου καὶ να χαιρετήσεις, ἂν δὲ εἶσαι ἐν στοβῇ, να χαιρετήσεις στρατιωτικῶς.

Πάντα πρέπει να κάμης τότε, γιὰ να περάσῃ μία κυρία ή γέρον κύριος.

Πρόσχε καλά να θρίσῃς καὶ να προμερίζῃς τὶς πορτο καλόφλουδες, μπαναγόφλουδες καὶ ἄλλα τέτοια πράγματα τὰ ὅποια μπορεῖ κανεὶς να πατήσῃ καὶ να γλυσταίσῃ καὶ να πῆσῃ.

"Αν σε ρωτήσῃ κανεὶς πού θρίσκεται ἕνας δρόμος ή μία τοποθεσία ή οἰκονομικὴ πληροφορία, πρέπει να τοῦ δᾶς τῆς σαφῆς καὶ καθαρῆς ὁδηγίας γιὰ να μπορεσῇ να δεῖ

εύκολα τὸ μέρος πού ζητεῖ.

Ὁδῶντες ὁ Πρόσκοπος πρέπει να περιγεῖ ἢ να περιῶσῃ τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς ἔχοντας σωματικὰς ἀτελείας. Φροντίξῃ να βλέπῃ τοὺς ἄλλους προσκόπους καὶ μὴ παραλείψῃ ποτὲ να τοὺς χαιρετᾷς.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΓΥΑΛΟΧΑΡΤΟ

"Αν σκάσῃ στὸ ἰθόμο τὸ ἐσωτερικὸ λάστιχο τοῦ ποδηλάτου σου καὶ δὲν ἔχεις γυαλόχαρτο γιὰ να καθαρῖσῃς τὸ λάστιχο καὶ τὸ μπάλωμα γιὰ να κολλήσῃ, ἕνα ἀπλοῦ σπῖρο το μπορεῖ να ἀντικαταστήσῃ περιφρημα τὸ γυαλόχαρτο. Τρίψε τὸ λάστιχο καὶ τὸ μπάλωμα μετὸ κεφάλι τοῦ σπῖρου καὶ θὰ διῆς ὅτι θὰ καθαρῖσῃς ἔκτακτα. Καὶ μετὶ τὶς πλαγιὰς πλευρῆς τοῦ κουτιοῦ τῶν σπῖρων καθαρῖζου ἐπίσης καλᾶ τὰ λάστιχα.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΞΙΣ

"Επιξοταξις λέγεται ή αιμορραγία της μύτης. Τὸ ἀπλοῦστερον μέσον γιὰ να σταματήσωμεν αὐτὴν εἶνε να σηκώσωμεν ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ κεφάλι τοῦ πάσχοντος καὶ να πιέσωμεν μετὸν δάκτυλόμ μας δι' ὀλίγα λεπτά τὸ ρουθούν: τὸ ὅποιο, ἀιμορραγεῖ ή καλλίτερα να θέσωμεν ἐντὸς αὐτοῦ ὀλίγον βαμβάκι ἐμποτισμένον μετὸ νερὸ ὀξυνοῦ χον, ή μετὸ διάλυσον ἀντιπυρρῆς, ή καὶ ὀλιῶς διόλου στεῖν γνόν.

Ποτὲ δὲν πρέπει να ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν πάσχοντα να ἀκύβῃ τὸ κεφάλι του, ή να φυσᾷ μετὸ τὴ μύτη.

ΟΔΟΝΤΑΛΓΙΑ

Ὁ πόνος τῶν δοντιῶν εἶνε ἀποτέλεσμα κακῆς διατάξεως αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο μόνον, ὁ ὀδοντοίατρος ήμπορεῖ να τὸν θεραπεύσῃ ὀριστικῶς. Διὰ να καταπαύσωμεν ὅμως προσωρινῶς τὸν πόνον, ἐξετάζομεν τὸ δόντι τὸ ὅποιον πονεῖ καὶ ἂν μὲν βλέπομεν, ὅτι ἔχει κοιλότητα, (εἶνε δηλ. σάπιο) καθαρῖζομεν αὐτὴν μετὸ ὀδοντογλυφίδα ή μετὸ ἕνα ξυλαράκι καὶ κατόπιν τὴν φράσσομεν μετὸ λίγο βαμβάκι, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον στάζομεν μίαν σταγόνα γαρυφαλεαίου ἂν ἔχομεν.

"Αν ὅμως τὸ δόντι δὲν ἔχει κοιλότητα, τότε δρέχομεν λίγα βαμβάκι μετὸ διάλυσον κάμφορας καὶ θέτομεν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν αἰλῶν.

Τὰ ζεστά πανιά καὶ τὰ ζεστά μπουκόλια ἐπάνω στὸ μάγουλο ἀνακουφίζου ἐπίσης τὸν πόνον.

ΟΤΑΛΓΙΑ

"Όταν τὸ αὐτὸ πονεῖ μέσα στὸ ὄραον, πρέπει ὁ πάσχων να συμβουλευεταὶ ἀμέσως τὸ γιατρὸ γιὰ να προλάβῃ μετὰ γαλιετέραν ὀσάδην, διὰτι ἂν ἀμελήσῃ, ήμπορεῖ να χάσῃ ὀλιῶς διόλου τὴν ἀκοήν του.

Εἰς ὁποιοδήποτε ὅμως μέρος τοῦ αὐτιοῦ καὶ ἂν αἰσθάνεται κανεὶς τὸν πόνον, τὰ ζεστά πανιά ή ἕνα μικρὸν σασκιδιο γεμᾶτο ζεστὸ ὀσάδι, ή ζεστὸ μπαρκάλι, καταπαύουσι πολλὰς φορὰς τὸν πόνον, ὅταν ἐφαρμοσθῶν ἐπάνω στὸ αὐτὸ. Καλὸ ἀποτέλεσμα φέρει ἐπίσης καὶ ζεστὸ πανί, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον στάζομεν λίγες σταγόνες οἰνοπνεύματος καὶ τὸ ὅποιον θέτομεν ἐπάνω στὸ αὐτὸ μετὸ τρόπον ὅστις οἱ ἄνθρωποι

τοῦ οἰνοπνεύματος, να ἐισέρχονται μέσα στὸ αὐτὸ. "Αν ὁ μος κανέν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω δὲν ὀφελεῖ, τότε ζεσταίνουμεν λίγο ἐλαιόλαδον, στάζομεν δύο τρεῖς σταγόνες ἐξ αὐτοῦ μέσα στὸ αὐτὸ καὶ τὴ φράσσομεν ἔπειτα μετὸ λίγο βαμβάκι. Πρέπει ὅμως να προσέχωμεν να μὴ εἶνε πολὺ ζεστὸ τὸ λάδι.

ΞΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ ΕΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΩΝ

Στὰ μάτι, α. Μέσα στὰ μάτια μας μπαίνουσι πολλὰς φορὰς λεπτά μόρια σκόνης, χόρτα, μικρὰ κομματάκια πέτρας, σιδήρου κλπ. "Επειδὴ τὰ πράγματα αὐτὰ εἶνε ξένα πρὸς τὸν ὀργανισμόν μας, τὰ δὲ μάτια εἶνε πολὺ εὐαίσθητα ἀποκρίζουσι καὶ πονοῦν.

"Όταν ξυπη κατὶ μέσα στὸ μάτι μας, ποτὲ δὲν πρέπει να τὸ τρίβομεν, ἀλλὰ να ἐνεργήσωμεν ἀμέσως ὡς ἔξῃς: Φέρομεν τὸ ἄνω βλέφαρον δύο τρεῖς φορὰς ἐπάνω εἰς τὸ κάτω, φράσσομεν μετὸ δάκτυλό μας τὸ ρουθούν πού θρίσκειται κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο μάτι, καὶ φυσοῦμε δυνατὰ μετὸ τὴ μύτη. "Αν φανῇ τὸ ξένον σῶμα ὅταν ἀνοιχθῶμετὸ μάτιμας τὸ ἀφανισθῆμεν μετὸ προσοχήν μετὸ ἄκρον καθαρῶν μανδηλῶν ἂν ὅμως δὲν φανῇ τότε ἐξετάζομεν πρῶτα ὑπὸ τὸ κάτω βλέφαρον, καὶ ἂν δὲν τὸ εἶρομεν ἐξετάζομεν ἔπειτα καὶ ὑπὸ τὸ ἄνω γιὰ να ἐξετάσωμεν ὑπὸ τὸ κάτω βλέφαρον, λέγομεν εἰς τὸν πάσχοντα να βλέπῃ πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ συγχρόνως πιέζομεν πρὸς τὰ κάτω τὸ κάτω βλέφαρον. "Αν τὸ ξένον σῶμα φαίνεται, τὸ ἀφανισθῆμεν μετὸ προσοχήν μετὸ ἄκρον καθαρῶν μανδηλῶν.

Διὰ να ἐξετάσωμεν ὑπὸ τὸ ἄνω βλέφαρον καθίζομεν τὸν πάσχοντα ἐπάνω εἰς ἕνα κλίμακον, κλίνουμεν ὀλίγον τὸ καὶ φάτι του πρὸς τὰ ὀπίσω, στεκόμεθα ἑαυτοῦ πρῶτον τῆς θέσεως ἕνα σπῖρο ή ψιλὸ μολυβδοκόκινδυλο κατὰ μῆκος τοῦ ἄνω βλέφαρου οὐκαὶ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀναστρέφομεν τὸ βλέφαρον ἐπὶ τοῦ σπῖρου, ή τοῦ μολυβδοκόκινδυλου. "Όταν δὲ φανῇ τὸ ξένον σῶμα, τὸ ἀφανισθῆμεν μετὸ προσοχήν μετὸ τὴν ἄκρον καθαρῶν μανδηλῶν. "Όταν τὸ ἀφανισθῶμεν, πλύνουμεν ἑλαφρὰ ἑλαφρὰ τὸ μάτι μετὸ λίγο βαμβάκι ποτισμένο μετὸ χλιαρὸ νερὸ, ή μετὸ σάδι καὶ στάζομεν μέσα εἰς αὐτὸ μίαν σταγόνα ρεσπινόλαθο. "Αν ὅμως τὸ ξένον σῶμα

δεν θα γίνει τότε δέγμενος το μάτι με ένα καθαρό μαγδύλι για να εμποδίσωμεν τα βλέφαρα να κινούνται, τότε ποι γεί το μάτι και οδηγούμεν τον πάσχοντα εις τον Ιατρόν.

Σ τ ο φ ά ρ υ γ γ α. "Αν ο παθών κατέπε κοκκαλον το άνωτον στατήκε στο λαμόν του, του δίνομε να φάγη ψύχαν φρέσκου ψωμοσι. "Αν δε κατέπε θελόνη, η καρφί τσα, του δίδομεν νά φάγη πέτσα ψωμοσι (κάρφα). "Αν κατέπε δδέλλας του δίδομεν να πιη η να κάμη γαργάραν νερό εις το άποισον έχομεν διαλύση άρκετόν ελας. "Αν κατέπε μικρά άντικείμενα, κομβία π.χ. κλπ. του δίδομεν σε πινολαδο, εις μεγάλην ποσότητα. "Αν το ξέγον σώμα βράσεται εις τόν οινόφάγον, είδοποιούμεν άμέσως τόν Ιατρόν. "Εν τω μεταξύ χαλαρούμεν τα ένδύματα του παθόντας εις τόν λαιμόν και γαργαλιζόμεν τόν λαιμόν του με πτερόν, η ίδίδομεν έμετικά δια να προκαλέσωμεν έμ

τήν. "Ημπορούμεν επίσης άφου βάλομεν άνάμεσα στα δόντια του ένα κομάτι φελλό η ξύλα, για να μη μάς διαγκάση χωρίς να θέλη, να προσπυθήσωμεν να αφαιρέσωμεν το ξέγον σώμα με τα δάκτυλά μας, η καλλίτερα με τομπίδα, η με καφένα κομάτι ξύλο εις το άκρον του όποισου δένομεν στερεά λίγο βαμβάκι. Μπορούμε επίσης να τόν ξεπλώσωμε κατά γής πρηγής και να χτυπούμε με το γρόνθο μας τη ράχι του.

"Ευνάγκη εφαρμοζόμεν τεχνητή αναπνοή.

Σ τ' α ύ τ ι ά η σ τ η μ ύ τ η. "Αν έμτη ξένον σώμα μέσα στ' αυτιά η στη μύτη προσπαθώμε να το βγάλωμε με δυνατά ρεύμα νερού το άποισον χύνομε με μιά μακρή σύριγγα. "Αν όμως δεν το κατορθώνομε, πρέπει να προσκαλέσωμε το γιατρό.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ

"Υπό τόν άνωτέρω τίτλον θα δημοσιεύονται τα κεφάλαια του υπό σύνταξιν «Εσωτερικού Οργανισμού», τα όποια έχουν έγκριση ή από του Δ. Συμβουλίου και προς τα όποια όφείλουν να συμμορφώνονται άμέσως οι Έφοροι και Λοχηγοί τών ομάδων διότι από της δημοσίευσής των έν τω περιοδικώ έχουν πλέον ισχύν Κανονισμοί.

ΒΑΘΜΟΙ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Είς το Σ.Ε.Π. οι διάφοροι μόνμοι βαθμοί ιεραρχίας, είνε κατά σειράν όκτώ, οι έξής έκ τών κάτω προς τή άνω:

1) Ένωμοτοάρχης, 2) Ένωμοτοάρχης, 3) Έπαρχηγός, 4) Αρχηγός ομάδος, 5) Έφορος Περιφερείας, 6) Κεντρικός Έφορος, 7) Γενικός Έφορος και 8) Γενικός Αρχηγός του Σώματος.

Οι έχοντες τούς βαθμούς αυτούς, λέγονται γενικής «βαθμοφόροι», οι έχοντες όμως βαθμόν ύπαρχηγού και άνω θεωρούνται και λέγονται «αξιωματικοί του Σώματος».

Οι βαθμοφόροι, άποκτούν τόν βαθμόν των και διορίζονται ως έξής:

Ένωμοτοάρχης, διορίζονται υπό του αρχηγού της ομάδος, οι Η.Δ. οι ύπ' αυτού κρινόμενοι αξιοί και κκ τάλληλοι Πρόσκοποι, ηλικίας 14 έτών συμπληρωμένων και άνω, έκ τών έχόντων δίπλωμα Α' τάξεως Προσκόπου.

Ένωμοτοάρχης, διορίζονται επίσης υπό του Αρχηγού έκ τών έχόντων δίπλωμα Α' τάξεως Προσκόπου, ηλικίας 15 έτών συμπληρωμένων και άνω και ύπηρεσι τήσαντων επί τρίμηνον τουλάχιστον ως ύπενωμοτάρχαι.

Αν εις πινας ένωμοτίας, υπάρχουν περισσότεροι τών δύο Πρόσκοποι Α' τάξεως, ο Αρχηγός διορίζει ύπενωμοτάρχη και Ένωμοτάρχη δι' έξ μήνας μόνον, μετά τήν πάροδον τών όπείων, τούς άντικαθιστά δι' άλλων, ίνα όλοι οι έχοντες τόν βαθμόν Α' τάξεως Πρόσκοποι εξετασάνται εις τήν διοίκειν της Ένωμοτίας.

Δύναται όμως ο Αρχηγός έν ανάγκη να επαναδιορίση τόν ίδιον έννωμοτάρχη και ύπενωμοτάρχη.

Αν εις πινά έννωμοτίαν δεν υπάρχουν άκόμη πρόσκοποι έχοντες τα άνωτέρω προσόντα ίνα διορισθών βαθμοφό

ροι, δύναται ο Αρχηγός να αναθέση προσωρινώς τήν διοίκειν και ύποδιοίκειν της ένωμοτίας εις προσκόπους μη έχοντας αυτά. Οι ταούτοι όμως, δεν θα φέρουν κανέν διακριτικόν, λέγονται δε, ο μόν διοικών τήν ένωμοτίαν «ένωμοταρχεύων», ο δε βοηθός αυτού «ύπενωμοταρχεύων».

Είς τας ομάδας Μαθητευομένων, διορίζονται υπό του Έφόρου, τη αίτήσει τών αρχηγών τών ομάδων αυτών, ύπενωμοτάρχαι έκ τών έχόντων δίπλωμα δοκίμοι και ύνωμοτάρχαι έκ τών έχόντων δίπλωμα ε' τάξεως έξ άλλων ομάδων.

Οι ύπαρχηγοί εκλέγονται υπό τών αρχηγών τών ομάδων, έκ τών έχόντων δίπλωμα ύπαρχηγού, το όποισον λαμβάνεται κατόπιν έπιτυχών εξετάσεων επί τών όριζομένων δια τόν βαθμόν αυτόν απαιτήσεων.

Κάθε αρχηγός, δύναται να προσλάβη ένα μέχρι δύο ύπαρχηγών ως βοηθούς, αν δεν δύναται να εκπαιδεύη και δικαίη μόνος του τήν ομάδα του.

Ο αρχηγός εκλέγων τόν η τούς ύπαρχηγούς του, ο φείλει να αναφέρει άμέσως τήν έκλογήν του εις τόν έφορον της περιφερείας του ίνα διορίση ούτος δι' Η.Δ. τούς εκλεγέντας αν έγκρίνη τήν έκλογήν.

Διά να γίνη τις όμως ύπαρχηγός ομάδος προσκόπων, πρέπει να έχη προϋπηρετήση επί έξ μήνας τουλάχιστον ευδοκίμως, ως ύπαρχηγός ομάδος Μαθητευομένων. Διά να γίνη δε ύπαρχηγός ομάδος στρατιωτικής προκαταδούσεως, πρέπει να έχη προϋπηρετήση επί έξ μήνας τουλάχιστον ευδοκίμως ως ύπαρχηγός ομάδος προσκόπων και να είνε κάτοχος του πτυχίου Στρατ. Προκαταδούσεως.

Υπαρχηγός ομάδος Μαθητευομένων, δύναται να γίνη και πρόσκοπος Α' τάξεως αν είνε ηλικίας 18 έτών συμπληρωμένων και αν έχη άποκτήση δίπλωμα ύπαρχηγού, κατόπιν έπιτυχών εξετάσεων, εις τας υπό του Κανονισμού όριζομένας δια τόν βαθμόν αυτόν απαιτήσεις, πρό τριμηνοῦς έπιτροπής, καταρτιζομένης υπό του έφόρου

τῶν ομάδων τῆς περιφέρειας καὶ προαδρυσμένης ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τὸν ὁποῖον διορίζει· ἂν κωλύεται. Ἄν ὁ ἀρχηγὸς δὲν δύναται νὰ εὕρῃ καταλλήλους ὑπαρχηγούς, δύναται νὰ ἀναθέσῃ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαρχηγοῦ, εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἐνωμοταρχῶν τῆς ομάδας του, τὸν καταλληλότερον ὅστις λαμβάνει μὲν τότε τὸν τίτλον τοῦ «ὑπαρχηγού» δὲν φέρει ὅμως ἰδιαιτέρον διακριτικόν.

Οἱ Ἀρχηγοὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Σώματος.

Ἀρχηγὸς ομάδος δύναται νὰ γίνῃ πᾶς δημοδιδάσκαλος καὶ γυμναστής, μετὰ τρίμηνον δοκιμαστικὴν θητείαν ἐν τῇ ὁμάδῃ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐξάσκησιν ἐν τῷ θερινῷ στρατοπέδῳ τῶν ἀρχηγῶν ὅπου καὶ λαμβάνει τὸ δίπλωμα τοῦ ἀρχηγοῦ ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης ἢ δημόσιος υπάλληλος, ὑπηρετήσας εἰς τὸν στρατὸν τῆς ἑλλάδος ἢ τῆς θαλάσσης καὶ ἔχων δίπλωμα ἀρχηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποκτάται κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενας ἀπαιτήσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ.

Διδασκαλία τοῦ προσκοπισμοῦ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος τοῦ Ἀρχηγοῦ, γίνεται εἰς τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις σχολὴν τῶν Γυμνασίων, διὰ μὲν τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ τοὺς γυμναστές, ἀνευ οὐδεμιᾶς δικτυώσεως, διὰ δὲ τοὺς ἰδιώτας, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ βουλούμενος.

Διὰ νὰ γίνῃ τις ὁμοῦ ἀρχηγὸς ομάδος Στρατιωτικῆς Προπαιδευσεως, πρέπει πλὴν τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων, νὰ εἶνε κάτοχος καὶ τοῦ πτυχίου Στρατιωτικῆς Προπαιδευσεως, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῶν ἰδιῶν τῶν ὀριζομένων ἀπαιτήσεων.

Πᾶς ἀρχηγὸς ομάδος, ἐφ' ὅσον διοικεῖ ὁμάδα πλήρη, ἐν ἐνεργείᾳ, λαμβάνει ἐπίδομα ἐκ δρ. 40 κατὰ μῆνα.

Πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀπαυτωντῶν εἰδικῆς γνώσεως Πτυχίων εἰδικότητος ἢ εἰδικῶν μαθημάτων, δύναται νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῶν Π.Π. εἰδικοί δι' αὐτὰ ἐκπαιδευταί, οἱ ὁποῖοι τότε φέρουν τὸν τίτλον τοῦ ἀρχηγοῦ συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς εἰδικότητος ἐκάστου π.χ. «ἀρχηγὸς ἀστρονόμος» κλπ.

Οἱ τοιαῦτοι ἀρχηγοὶ οἱ ὅποιοι γενικῶς λέγονται ἰσχυροὶ ἀρχηγοὶ ἐκπαιδευταί) δύναται νὰ εἶνε καὶ ξένης ἐθνικότητος, ἔχουν δὲ τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν καθήκοντα καὶ δικαιώματα δὲν δύναται ὅμως νὰ διοικοῦν ὁμάδα.

Ἐφοροὶ καὶ Κεντρικοὶ Ἐφοροὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τὰ ὑπ' αὐτοῦ κρινόμενα καταλλήλα πρόσωπα.

Ἄν ὁ ἀριθμὸς ομάδων περιφέρειας τινὸς, εἶνε μέγας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ διοίκησις αὐτῆς κατὰ τὰς συγκεντρώσεις καθίσταται δύσκολος, δύναται τότε ὁ ἔφορος νὰ διαίρῃ τὰς ομάδας τῆς περιφέρειας του εἰς λόχους ἐκ 4 ομάδων ἑκάστου καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν διοίκησιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀρχαιότερους ἐκ τῶν ἀρχηγῶν.

Γενικὸς Ἐφορὸς ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἐν ἓκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ βαθμὸς δὲ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, εἶνε τιμητικὸς μόνον βαθμὸς καὶ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. εἰς ἕνα ἐξ ἑνὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ πρόσωπον. Τὰ καθήκοντα καὶ

δικαιώματα ὅλων τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν, ὀρίζονται λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀνωτάτη Διοικοῦσα ἀρχὴ τοῦ Σ.Π.Π. εἶνε τὸ «Διοικητικὸν Συμβούλιον», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἐκ 15 μελῶν, ὀριζομένων διὰ Β. Διατάγματος, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 8 προτείνονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὰ 5 εἶνε ἀξιώματικοὶ τῆς ἑλλάδος, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὰ ἕτερα 2 ἀξιώματικοὶ τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Τὸ Δ.Σ. ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν του, τὸν πρόεδρον, τὸν Γεν. Γραμματέα, τὸν Γεν. Ταμίαν καὶ τὸν Πεν. Ἐφορον τοῦ Σώματος, ὡς καὶ τὴν «Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν», εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναθέτει τινὰ ἐκ τῶν καθηκόντων του καὶ ἡ ὁποῖα ἀποτελεῖται ἐκ 4 μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Γεν. Ἐφοροῦ.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶνε τριετής. Δύνανται ὅμως τὰ μέλη αὐτῆς νὰ ἀναδιορισθῶσιν.

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΒΑΘΜΩΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Τὰ διακριτικὰ τῶν διαφόρων βαθμῶν ἱεραρχίας **♣** στολῆ εἶνε τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἐνωμοστάρχαι φέρουν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος εἰς ἀπόστασιν 10 ἑκατοστού, ἀπὸ τοῦ ὤμου, σειρήτιον λευκὸν μάλλινον μήκους 5 ἑκατοστού καὶ πλάτους ἐνὸς ἐπὶ ὑφάσματος κυανοῦ πλάτους 15 χιλιοστού.

Ὁ ἐνωμοστάρχης φέρει εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν δίπλα τοιαῦτα σειρήτια παράλληλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων 5 χιλιοστού, ἐπὶ ὑφάσματος κυανοῦ πλάτους 3 ἑκατοστού.

Ὁ ἐνωμοταρχὸς φέρει συνάμα ἐπὶ τοῦ κεντοῦ του τὸ σῆμα τῆς ἐνωμοτίας του.

Ὁ Ὑπαρχηγὸς, φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου ἔμπροσθεν, τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος ἐπάργυρον μετὰ δύο ὅμως ἀστέρων καὶ πέραξ τοῦ πύλου, ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τῆς ταινίας τῶν Προσκόπων, ὕψος χρώματος χακί. Εἰς τὸ μέσον δὲ τῶν ἐπωμίδων, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ πλάτους αὐτῶν, σειρήτιον μάλλινον, χρώματος κυανοῦ καὶ πλάτους 7 χιλιοστού, ἄνωθεν τοῦ σειρήτιου, δηλ. πρὸς τὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ, φέρει τὸν ἀριθμὸν τῆς ομάδος, κάτωθεν δὲ αὐτοῦ, δηλ. πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὤμου, τὰ διακριτικὰ γράμματα τῆς Περιφέρειας, ἀμφοτέρωθεν μήκους 15 χιλιοστού, καὶ ἐκ λευκοῦ μετάλλου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, κεντητὰ ἀργυρόχρσα.

Ὁ Ἀρχηγὸς, φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου, τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος ἐπάργυρον μετὰ τριῶν ἀστέρων, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπωμίδων, δύο παράλληλα σειρήτια, ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ ὑπαρχηγοῦ, ἀπέχοντα ἀλλήλων κατὰ 2 ἑκατοστόμ, ἄνωθεν αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν τῆς ομάδος καὶ κάτωθεν τὰ διακριτικὰ γράμματα τῆς Περιφέρειας, ἐπίσης ἐκ μεταλλοῦ λευκοῦ, ἢ κεντητὰ ἀργυρόχρσα.

Οἱ Ἀρχηγοὶ Ἐκπαίδευταὶ φέρουν στολὴν ἀρχηγοῦ χωρὶς ἀριθμὸν καὶ γράμματα ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος τὸ Σῆμα τῆς εἰδικότητος τῶν χρυσοκέντητων.

Ὁ Ἐφορὸς Περιφέρειας, φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος ἐπάργυρον μετὰ ἐνὸς ἀστέρος, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπωμίδων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπὸ τὰς πρὸς πλευρὰς τῶν (πλήρῃ δηλ. τῆς πρὸς τὸν ὤμον)

παρρηγν από σειρήτιον κωνοῦν πλάτους 5 χιλιοστού. τὰ διακριτικά γράμματα τῆς Περιφερείας ἐπίχρυσα.

Ὁ Καντιφίκορ Ἐφορὸς φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου τὸ ἴδιον διακριτικὸν μετὰ τὸν ἔφορον περιφερείας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπωμίδων αἱ ὁποῖαι εἶνε ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Ἐφόρου, φέρει εἰς τὸ μέσον αὐτῶν σειρήτιον χρυσοῦν πλάτους 7 χιλιοστού, καὶ κάτωθεν αὐτοῦ τὰ διακριτικά γράμματα τοῦ Κέντρου.

Ὁ Γενικός Ἐφορὸς, φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος ἐπίχρυστον μετὰ δύο ἀστέρων, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπωμίδων, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Ἐφόρου, φέρει φοινίκια ἐπίχρυστον.

Ὁ Γενικός Ἀρχηγὸς φέρει ἐπὶ μὲν τοῦ πύλου τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος χρυσοῦν μετὰ τριῶν ἀστέρων, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπωμίδων αἱ ὁποῖαι εἶνε ὅπως αἱ τοῦ Ἐφόρου, τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος χρυσοῦν.

Τὰ Μέλη τοῦ Δ.Σ. φέρουν ἀτολήν ἔφορου μετὰ τῶν διακριτικῶν τοῦ βαθμοῦ, ἀνευ ὅμως γραμμάτων ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων καὶ φοινίκια ἐπίχρυστον ἐπὶ τῶν περιχειρίδων.

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΒΑΘΜΩΝ

Τὰ διακριτικά τῶν διαφόρων Προσκοπικῶν ἐκθῶν ἐν ἀτολῇ εἶνε τὰ τὰ ἑξῆς:

Οἱ Μαθητῆστές: δὲν φέρουν κανὲν διακριτικόν.

Οἱ Δόκιμοι: φέρουν ἐπὶ τοῦ πύλου ἔμπροσθεν τῆς

νίου μεταλλίνην ἐπάργυρον μετὰ τὰς λέξεις «ΕΣΘ ΕΤΟΙΜΟΣ.»

Οἱ Β' τάξεως Πρόσκοποι φέρουν ἐπὶ τοῦ πύλου ἔμπροσθεν τῆς ταινίας τοῦ Δοκίμου κατὰ μέσους ἀνωθεν αὐτῆς μεταλλίνον ἐπάργυρον φοινίκια ἀναγεννώμενον ἐν τῆς τέρας του.

Οἱ Α' τάξεως Πρόσκοποι τὸ ἴδιον διακριτικὸν μετὰ δύο μεταλλίνον ἐπάργυρον ἀστέρια κάτωθεν αὐτοῦ.

**

(Ἡ παραδορμὴς παρελείφθη εἰς τὸ ἐν τῷ φιλικῷ τοῦ Φιλικουαίου σελὶς 3 δημοσιευθῆν γραμματικὸν τοῦ «Ἐρωταρι καὶ ἐπιμορφῆς» ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθητευματικὴ ἢ κατιπὲρ ποιητικὸς» ἡ ὁποία πρέπει νὰ προστεθῆ εἰς τὴν δευτέραν στήλην μεταξὺ τῆς προτελευταίας καὶ τῆς τελευταίας παραγράφου.)

Ὁ Γενικός Ἐφορὸς λαμβάνων τὴν ὑποβαλλομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου αἴτησιν κατατάξεως, ἐγγράφει τὸν καταταχθέντα εἰς τὸ Γενικὸν Μητρώον τοῦ Σώματος, θεωρεῖ τὴν αἴτησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναγράφει τὸν ἀριθμὸν Γεν. Μητρώου τοῦ καταταχθέντος καὶ ἐπιστρέφει αὐτὴν εἰς τὸν Ἐφορον, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀναγράψῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ἐν τῷ Μητρώῳ τῆς Περιφερείας του, ἐπιστρέφει τὴν αἴτησιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὁμάδος ἢ καὶ ἄλλο, καὶ αὐτὸς γινώσκων τοῦ ἀριθμοῦ Γεν. Μητρώου τοῦ καταταχθέντος, διότι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ προστίθεται πάντοτε εἰς τὸ ὄνομα του θὰ διακρίνεται εἰς τὸ ἑξῆς ὁ Πρόσκοπος αὐτός.

ΠΩΣ ΕΙΝΕ ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Τόσο μεγάλο ρόλο ἐπαιζοῦν καὶ παίζουν ἴσως ἀκόμη ἐν μέρει τὰ υποβρύχια εἰς τὸν πόλεμον, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσοι οἱ Ποσειωνοὶ θὰ ἔχουν μεγάλη περιέργεια νὰ ξέρουν πῶς εἶνε κατασκευασμένα τὰ πλοῖα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδεδρευοῦντα ὑπόβρυχως κάτω ἀπὸ τὸ νερὸ ἀπορροῦσιν τὸ θάνατον καὶ τὴν καταστροφὴν μετὰ τὸ φοβερὸν ὄπλον των, τὴν τορπίλλα.

Ἄς υποθέσωμεν ὅτι κάμοις μιὰ ἐπίσκεψιν μέσα εἰς τὰ ἄνθη τὰ σημερινὰ υποβρύχια.

Μιὰ χαλύβδινη σκάλα, ἐγώνει τὸ κῶτος τοῦ πλοίου μετὰ τὴν κορυφὴν τοῦ πυργίσκου, ὁ ὁποῖος βρίσκεται ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ υποβρύχιον καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον μπαίνει κανεὶς μέσα εἰς τὸ πλοῖον δι' ἐνὸς μικροῦ φεγγίτου. Μόλις μοῦσιμε ἀπὸ τὸ φεγγίτη αἰτὸν πλῆθος στιλινῶν στροφίγγων καὶ μοχλῶν ἀπειλοῦν νὰ ξεσχίσουν τὰ φορέματά μας καθὼς καταβαίνομεν τὴν σκάλα. Ἐπὶ τέλος ὅμως, φθάνομεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον μοιάζει μετὰ πελώριον ποῦρο πῶς ἔχει καὶ ἓνα πάτωμα εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ἴψους του.

Μπροστά στὴν πλώρη εἰσέρχονται οἱ δύο τορπιλλοβλήτη καὶ σωλήνες καὶ πίσω ἀπ' αὐτούς, κείνται ἡ τορπίλλες, στερεωμένες ἐπάνω εἰς τὸ κατάστρωμα μετὰ χαλύβδινα σύματα καὶ ἔτοιμες πρὸς χρῆσιν. Κάθε τορπίλλη, ὅταν ἐκτραγῆ, σχηματίζει στὴν πλευρὰ τοῦ πλοίου, κατὰ τοῦ ὁποῖου ἐκσφενδονίζεται, μιὰ τρύπα ἀνεστὰ μεγάλη, ὥστε νὰ χωρῆ νὰ περῶσιν ἕνα ὑπόβρυχο κόρφο. Λίγο πρὸ πίσω ἀπὸ τοὺς τορπιλλοβλήτους σωλήνες, ὑπάρχει εἰς τὸ ταβάνι ἕνα

τετραγώνιον ἐξόγκωμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον καταβαίνει τὸ κανόνι, ὅταν τὰ υποβρύχια βυθίζονται. Κάτω δὲ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἐξόγκωμα αὐτὸ ὑπάρχει μηχανήματα λειτουργοῦν μετὰ πεπιεσμένον ἀέρα, τὸ ὁποῖον ἀνεβάσει τὸ κανόνι καὶ τὸν πυροβλητικὸν ἐπάνω ὅταν πρὸκειται νὰ καταπολεμήσῃ καὶ τοὺς καταβάσει ὅταν τελειώσῃ ὁ κανονιστολισμὸς. Ἡ ἀπαιτήκη τῶν πυρομαχικῶν εἰσέρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τοῦ κανονιστοῦ μετὰ τὸ ὁποῖον συνωλογοῦν μετὰ ἓνα μικρὸ τετράγωνον ἄνοιγμα. Ἐνα στεγνὸ τραπέζι καὶ πάγκοι στερεωμένοι εἰς τὴν πλευρὰ τοῦ πλοίου, οἱ ὁποῖοι χρησιμεύουν τὴν μὲν ἡμέραν γιὰ καθίσματα, τὴ δὲ νύκτα γιὰ κρεβάτια, ἀποτελοῦν τὴν τραπέζα καὶ τὴν κρεββατοκάμαραν τοῦ πλοίου. Ὅταν τὸ υποβρύχιον πρὸκειται νὰ δράσῃ, τὸ τραπέζι αὐτὸ συμμαζεῖται κάτω ἀπὸ τὸ ταβάνι.

Μετὰ τὸ τραπέζι, εἶνε ἡ κουζίνα ἡ ὁποία ἐργάζεται μετὰ ἠλεκτρισμὸν καὶ δίπλα εἰς αὐτὴν, διπλῆς σειρῆς σοκολατῆ καὶ νη (ὅπως τῶν βοιωτικῶν) γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γλυτώσῃ τὸ πλήρωμα ἐν περιπτώσει δυστυχήματος. Παραπέρα, βυθίζομεν τὰ ὁποῖα δείχνουν εἰς πόσον βάθος ταξιδεύει τὸ υποβρύχιον καὶ πελώρια δοχεῖα γεμῆτα ἀπὸ πεπιεσμένον ἀέρα, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει ἀπ' ἐνὸς γιὰ νὰ ἀναεῶσθῃ τὸν ἀναπνεύσιμον ἀέρα τοῦ πλοίου καὶ ἀπ' ἑτέρου γιὰ νὰ ἀδειάζῃ τὴς δεξαμενὰς ἀπὸ τὸ θαλάσσιον νερὸν, ὅταν τὸ υποβρύχιον θέλει νὰ ἀνεβῆ στὴν ἐπιφάνεια.

Στὸ κέντρον τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον βρίσκεται ἀκριβῶς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν πυργίσκον, μένει ὁ κυβερνήτης. Ἐδῶ θορ

Ἡ ὀλική δύναμις τῶν δύο ομάδων Μιτυλήνης ἀνέρχεται εἰς 52 Προσκόπους τῆς δὲ ομάδος Μεσοπόου εἰς 33. Ἐπομένως ὅλοι οἱ Πρόσκοποι Λέσβου ἀνέρχονται εἰς 85. Ὁ Ἄγγλος διοικητὴς τοῦ ἐν Λέσβῳ ἀεροδρομίου ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως εἴ ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὑπηρεκοῦντες Ἕλληνοπαῖδες καταρτισθῶσι εἰς Προσκοπικὴν ὁμάδα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Π.Ε. Λέσβου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (Ἀσβεστοχώριον.) Τὴν 25 Φεβρουαρίου ἐγένεν ἡ ὀργανωσιὰ τῶν προσκόπων εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν ὁ Γεν. Διοικητὴς καὶ Πρόεδρος τῆς Π.Ε. Μακεδονίας κ. Π. Ἀργυροπούλος μετὰ τῆς ἀξ. Κας Βαγιανοῦ ὁ ἑφορος τῶν ομάδων Μακεδονίας καὶ τὰ μέλη τῆς Τ.Ε. Ἀσβεστοχωρίου καὶ πολλοὶ ἀρχηγοὶ καὶ πρόσκοποι τῶν ὁμάδων Θεσσαλονίκης.

(Θεσσαλονίκη). — Χάρις εἰς τὰ μαθήματα τραυματιοφορέων, τα οποία εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ διοικήσῃ, ὁ ἀναστασιος κ. Οὐλογοπούλου, κάμποσοι πρόσκοποι κατάρθωσαν γὰ ἀποκτήσουν τὸ πτυχίον αὐτὸ, κατόπιν τῶν σχετικῶν ἐξετάσεων.

Διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ὁ ἑφορος Μακεδονίας ἐπέτευχε νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ὑγειονομικὴ ἀποθήκη Θεσσαλονίκης νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ἐκεῖ πρόσκοπους ἐν πλήρει στρατιωτικῶν ἀγαρωτήριον. Κατόπιν αἰτήσεως ἐπίσης τῆς ἐφόρου ἡ Γαλλικὴ στρατ. ἀποστολὴ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ παραχωρήσῃ ἐν πλήρει τηλεφωνικὸν συνεργεῖον.

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν ἀπόκριω 200 Πρόσκοποι Θεσσαλονίκης ἔκαμαν τοιμήμαον ἐκδρομὴν εἰς Λαγκαδά, ὅπου ὁ ἐκεῖ ὑποδιοικητὴς παρέθεσεν εἰς αὐτοὺς γεῦμα.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν παρευρίσθη καὶ ὁ ἑφορος Μακεδονίας.

Εἰς Λαγκαδὰν ἐπεθεώρησε τοὺς Πρόσκόπους ὁ φιλοποσοκώτατος πρόεδρος τῆς Π.Ε. Μακεδονίας κ. Π. Ἀργυροπούλος ἀντιπρόσωπος τῆς κυβέρνησεως, μετὰ δὲ ἐκεῖ δι' ἀποκινήσεως. Τὴν ἡμέραν τῆς Ἑθελκῆς ἐορτῆς τῆ μετὰ πρῶτῳ ὅλοι αἱ ομάδες παρετάχθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγ. Σοφίας, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ κατέβησαν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σώματος ὅπου ἀνεγνώσθη εἰς αὐτὰς ἡ Η.Δ. τοῦ ἑφόρου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ μουσικὴ τῆς 10ης ομάδος ἐπαύανισε τὸν ἐθνικὸν ἔμνον καὶ διάφορα ἄλλα ἐμβατήρια, μετ' ὅ διελύθησαν.

Μετὰ μεσημβρίαν δὲ συγκεντρώθησαν ὅλοι αἱ ομάδες εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ παρετάχθησαν σχηματίζουσαι τε τραγων. Ὅπισθεν τῶν προσκόπων παρετάχθησαν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων. Μετ' ὀλίγον δὲ τὴν κατέβησαν αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι, ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Ε. κ. Π. Ἀργυροπούλος κατόπιν ὄρειας καὶ καταλλήλοτάτης προσφωνήσεως παρέδωκεν εἰς τὸ Σῶμα Μακεδονίας τὴν σημαίαν του, τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ὁ ἑφορος τῶν ομάδων εὐχαριστήσας καὶ δευαίωςας ὅτι οἱ Πρόσκοποι θὰ ἐκκληρώσουν τὸν ἕληλον καὶ εὐγενῆ σκοπὸν τῶν καὶ θὰ φαγοῦν ἀντάξιον τῶν προσδοκιῶν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Μετὰ ταῦτα οἱ Πρόσκοποι ὀρκίσθησαν ἐκτείνοντας τὸ χεῖρ τῶν πρὸς τὴν κυριατίζουσαν γαλακτολεικὴν ἰσημαία καὶ κατόπιν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν παρήλασαν πρὸ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, ὅσας συνεχῶς θεσμίως τὸν ἑφορον διὰ τὸ καλὸν περὶστέμα καὶ τὰ ὄρειον δάξισμα τῶν Προσκόπων.

ΣΑΜΟΥ (Βαθῦ). — Ὁ ἀριθμὸς τῶν Προσκόπων Βαθῦ διαρκῶς ἀυξάνει. Ἐκτὸς τῆς 1ης ομάδος, τῆς ὁποίας ἡ δύναμις ἀνέρχεται εἰς 34 προσκόπους, ἤρχισε νὰ σχηματίζεται καὶ Ὁμάς Ναυτοπροσκόπων, ἀριθμοῦσα 8 μόνον προσκόπους πρὸς τὰ παρόν. Συναίμα ὁ ἐν Σάμῳ ἤδη εὐρεσιόμενος τῶς ἀρχηγὸς τῆς 4ης ομάδος Χίου ἐπολοχαγὸς κ. Παπαεμμανουὴλ καταγίνεται εἰς τὸν σχηματισμὸν καὶ ὁμάδος στρατ. προπαίδεύσεως.

(Καυλὸδασι). — Εἰς τὸ Καυλὸδασι ὑπάρχουν πρὸς τὸ παρόν δύο ομάδες μετὰ δύναμιν ἐν ὅλῳ 48 προσκόπων. Πρόκειται ὅμως νὰ σχηματισθῇ κατ' αὐτὰς καὶ 3η ὁμάς Ναυτοπροσκόπων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Πολυκράτους. Ἡ ὀλικὴ δύναμις τῶν προσκόπων Σάμου ἀνέρχεται εἰς 95.

ΣΥΡΟΥ. — Αἱ ἐργασίαι τῶν ομάδων Σύρου ἐξακολουθοῦν κανονικῶς.

Ὁ ἑφορος κ. Ἀλβανὸς ἐνεργεῖ σιγῶτατα αὐστηρῶς ἐπιθεωρήσεις καθαριότητος. Τὰ δελτία ἐπιστρατείαςεως προεκάλεσαν μέγαν ἐνθουσιασμὸν μετὰ τῶν Προσκόπων Σύρου ἐκ τῶν ὁποίων 24 ἐδῆλωσαν συμμετοχὴν μόνον ἐν τῆς τῆς ἐδορας τῆς ομάδος τῶν καὶ 5 καὶ ἐκτὸς τῆς ἐδορας τῶν.

ΧΙΟΥ. — Ἐνεκα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τῶς Μιχηλοῦ τῆς 1ης ομάδος κ. Γκάτ ἡ 1η καὶ 2α ὁμάδες συνεπτεχθησαν εἰς μίαν μόνον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Φικαλιῶ. Κατόπιν τῆς συμπτύξεως αὐτῆς ἡ τῶς τρίτη ὁμάς ἔλαβε τὸν ἀρ. 2 καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἀρχηγεῖοντα ἀπαρχηγὸν κ. Καρδασιλάρην ἡ δὲ τῶς τετάρτη ὁμάς ἔλαβε τὸν ἀρ. 3. Κατὰ πάσαν πιθανότητα τὴν ἀρχηγίαν τῆς ομάδος αὐτῆς θὰ ἀναλάβῃ ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Κολοβός.

Ἡ ὀλικὴ δύναμις τῶν τριῶν αὐτῶν ὁμάδων ἀνέρχεται εἰς 123 Πρόσκόπους.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀνεχώρησαν ἐπιστρεψὰς εἰς Χίον, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἀκόμη ἐπὶ πνα καιρὸν ὁ ἑφορος Ἀττικοβοιωτίας κ. Α. Μπαϊήλ.

— Τὴν 1ην Μαρτίου αἱ ομάδες Ἐδέσσης ἐδῶσαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πρακτικῆς Σχολῆς χορευτικὴν ἐσπερίδα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Νομάρχου Πέλλης κ. Τσιτσιλίαν.

— Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ Φεβρουαρίου ἐτέθησαν ἀριθμοὶ σελίδων 1—8 ἀντὶ 65—72.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΑΥΡΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

Ὁ μόνος Πρόσκοπος ποῦ μοῦ ἔγραψε ἕως τώρα—οἱ ἄλλοι δὲν θὰ ἔξερουν φαίνεται γράμματα ἢ δὲν θάχουν χαρτὶ καὶ μελάνη— μερὶτῶ ἂν δὲν θάταν καλὸ νὰ περνοῦν στὶς ἐκδρομὰς μαζί τῶν ἐνα σὰκκὶ νὰ τὸ γεμίζουν κοικηφάρης καὶ ἄλλη καύσιμη ἔλη καὶ νὰ τὰ ποιοῦν ἕστερα πρὸς ὄφελος τοῦ ταμεῖου τῆς ομάδος τῶν.

Μὰ τσοικὰ θάταν καλὸ νὰ τὸ κάμουν καὶ πολὺ καλὸ μάλιστα γιὰ μ' αὐτὸν τῶν τσοῖν, ἡ ὁμάς θὰ κερδίξῃ τὰ χροῖματα ποῦ ρειάξεται, μετὰ τὴν ἐργασία τῶν Προσκόπων τῆς τὸ ὅποσον εἶνε καὶ τὸ ἀξιοπρεπέστερον.

ΤΥΠΟΙΣ ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ